

X. Ulti- és II. pókerbajnokság

Az ulti igazi hungaricum, szerte a világban. A 60-as és 70-es évek fiataljainak (ami a jelenlegi 40 éves kortól kezdődő daliás férfiak) egyik kedvenc időtöltése napjainkban újra hódít. Csak magyarok játsszák. Tudni illik, hogy a világ legjobb kártyajátékának mi volnánk a szülőatyjai. Az ultihoz nehézségben kevés más kártyajáték mérhető. Talán ennek is köszönhető, hogy az igazán nagy zslugások soha nem mondják „tudok ultizni” szerényen csak úgy fogalmaznak „szeretek ultizni”. Stratégia, esetenként összjáték, villámgyors gondolkodás és persze mindenekfelett bátorság – ha mindezek megvannak, már csak pókerarc és kötélidegek kellene, és röpke 10 év gyakorlás után eséllyel indulunk a májerek ellen. Szóval nekem esélyem egy az 1 millióhoz, hogy ulti bajnok legyek, mert játszani nem tudok, viszont vannak tölem sokkal szerencsésebbek, akiket megáldott az ég ezzel a tudással.

Na de nézzük a pókert. Néhány éve tört be Magyarországra a pókerláz. Manapság nem sok baráti társaság van, ahol az összejövetelek ne egy-egy pókerparti körül összpontosulnának. Cirka három évvel ezelőtt az emberek feléne fogalma nem lett volna, hogy a dríllt úti a full, azt meg tán ketten tudták volna százból, hogy az All-in mit jelent. A magyar ember tehát szeret kártyázni, mostanában egyre gyakrabban derül ki, hogy tud is! Így sikerült kisfalunkban is megszervezni, hogy már 5. éve és 10. alkalommal megmutathassák az ulti királyok, hogy mit is tudnak, valamint idén második alkalommal vágták be a pokerface-t a srácok. Természetesen a királyok és srácok között vegyesen, 13 éves kortól kezdődően bárki játszhatott és játszott, ezért akarva vagy akaratlanul, de elmondhatom, hogy a generációk közötti kapcsolat erősödése látszott. Nem volt az, hogy ez nem így van, ez úgy van. Megértették egymást a fiatalok az idősekkel, ami szerintem egy nagyon szép dolog!

Tehát 2010. október 02-án én is részt vettem ezen a bajnokságon, de szigorúan csak figyelő, „fotográför” és reménykedve tanuló, mivel az én kártyatudásom a színre-színél és a zsírnál kemény féket kapott. Én soha nem gondoltam, hogy egy játék is lehet ennyire bonyolult, mint a póker és még az ultiól nem is beszéllek. A két kártyajáték két külön helyiségben játszódtott, így egyikből mentem a másikba. Számomra izgalmas volt nézni az ultisok meredten kártyára bámuló arcát, miközben hallani lehetett a nagy csendben, ahogy kattogott az agytekervényük. Majd átsuhantam a pókeresek kicsit nagyobb zőrejébe, ahol a kártyalapok gyors cseréje, a tétek emelése, a zsetonok megszerzése játszotta a főszerepet. Előzőnap készültem apró figyelmességből és megpróbáltam néhány szabályt betanulni a pókerre, de élesben ritkán tudtam elkapni, hogy annak miért is úgy kell lennie. Elgondolkodtam, vajon mi nők miért nem vállalunk be ilyet, azért mert férfiaknak való vagy, mert egyszerűen csak nem tudunk úgy kártyázni...? Ekkor azt hittem gondolkodom, de hangosan kérdeztem, mert egyik barátnóm rávágta, hogy ő tud pókerezni és szívesen részt is venne egy ilyen bajnokságon. Én pedig szeretnék pókerezni, így már ketten várjuk vállalkozó szellemű nőtársaink jelentkezését, hogy ne csak a férfiak mutathassák meg mit tudnak.

Szép lassan azért megéheztünk. A vacsora valami isteni finom volt: szarvas pörkölt sós burgonyával, amit még soha nem ettem (mármint szarvas húst) és mellé fehér bor kísérőként. Tudni kell, hogy a bajnokság jubileumi jellege miatt egy képsorozatokból álló rövidke vetítés is történt a szünetek alatt. Jó volt látni az emberek arcát az 5 év alatt megörökített képek láttán. Mosolyogtak, örültek neki és gondolom sok emlék is feltört bennük, hisz a képeken olyan személyek is megjelentek, akik már nincsenek köztünk.

A póker 10 óra környékén fejeződött be, ahol az utolsó kört végig izgultam. Pókerbajnokunk számára Böszörményi Miklós (Citrom) ajánlott fel egy hatalmas ajándécsomagot, így a győztes Küzmös Attila nem csak a kupájával és a vándorkupával, hanem az ajándécsomaggal együtt térhetett haza. Az ulti kicsit tovább húzódtott, 11 óra magasságában csapták le az utolsó lapot. Itt az utolsó körben 3 fő játszott és mind a hárman nyertek is, persze külön helyezéskben részesültek. Az ulti bajnokság ajándécsomagjait Erdélyi Gyula ajánlotta fel az első 3 helyezettnek. A végleges eredmény pedig így alakult: 1. helyezet: Kiss Béla, 2. helyezet: Szvára György 3. helyezet: Tallódi Lajos lett.

Én egy nagyon kellemes délutánt töltöttem el ezen a napon és ajánlom mások figyelmébe is, mert egy kis kikapcsolódás nem fog ártani senkinek! Szívvel gratulálok a győzteseknek és sok sikert kívánok a következő bajnokság idejére is.